

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2007. szeptember 27. csütörtök

Címervágás

Unokám szöske fejcskájéhez remekül áll a dédmama kötötte piros-fehér csíkos pulóver. Fasiszta volna, közelebből talán nyilas Juliska, vagy éppen a dédi? Netán az utcabeli srác, aki a nyáron amerikai zászlóból szabott gatyát kapott ottani rokonaitól. Pólóját természetes kívül viseli, így a csillagos téglalap nem látszik. Piroska pulcsija és S. Robi gatyája ébresztett-e bárkiben félelmet? Nyilván épeszű és tisztességes emberben nem, szenvedett legyen ő, vagy családja a nációk honi csatlósa, a nyilas párt rövid, de annál rémesebb uralma alatt. Ő ugyanis *tudja*, hogy Szálasiék zászlaja *másmilyen* volt. A diósgyőri focisták hagyományos piros-fehér dressze sem lehet sértő, bár újabban nem látom rajtuk, talán már nem meri elővenni a szertáros, nehogy a gyűlöletmesterek megrágalmazzák.

Igaz, ami igaz, a honi közélet – kisebb-nagyobb megszakításokkal – a nyilaskeresztesek óta szenved az intézményes gyűlöletfertőzést. Akkor a zsidók ellen irányult, Rákosiék osztálygyűlöletet hirdettek és gyakoroltak, ami lassan minden megbízhatatlant elért, hovatovább az egész nép ellen irányult. A nyilasokat vigyorogva bevették a bandájukba. 56 gyönyörű forradalmának első napjaiban angyalt látott az ország, mire a szeretet végigsöpört a városokon, falvakon: ezért kellett megrendezni a parlament előtti vérfürdőt, ezért dördültek el a sortűzek országszerte. Semmiféle katonai okuk nem volt, sokkal inkább a sátáni logika: gyűlölöd a másik embert, nehogy már megbocsáss az ávósoknak, meg régi sanyargatóidnak, gyűlölj! Gyűlöleteddel lelököd önmagadat és a régi csibészeket a megjavulás útjáról, vissza gazemberekhez. Segítesz újra összekovácsolni a széthullani készülő bünszövetkezetet. Tovább és mélyebben: ha gyűlölöd, akkor nem Isten képmása vagy, hanem az ördögé. Órá és földi cinkosaira, a hazugokra, a gyilkosokra, a gyűlöletmesterekre kezdesz hasonlítani. Lelki ellenállásod hamarosan megtörik, hiszen elveszted a szeretet és tisztaság adta önbizalmat. Ennyi nekik elég a túléléshez. Röhögnek rajtad, amikor ellenük szövetsz, mert tudják, hogy fertőzött szíveddel előbb-utóbb viszálykodni kezdesz. Hiú leszel, könnyökös, fontoskods, csikarsz a többiek elismeréséért, hibát keresel társaidban, találsz is, meg tódítod is, amikor elmeséled, és a végén jobban gyűlölöd őket, mint a gyűlöletmestereket, akik ellen harcba indultál.

Na ugye, hogy mindenki hazudik – duruzsolják a finom entellektüelek. Nehogy már éppen te különködj!

A nyolcvanas évek elejére elsimultak gyűlölethullámok: a Mozgó Világ szerkesztőségében, a Duna mozgalmakban, a szamizdatozásban, az ellenzéki összejöveleteken, majd tüntetéseken nyoma sem volt pl. a „népi-urbánus” ellentétnek. Nézeteltérések természetesen akadtak, de hátsó gondolatot, „fajzást” és hasonlókat nem tapasztaltam. A gyűlölet az első Lakitelki Találkozó másnapján lobbant föl, s rögtön átterjedt a világsajtóra – a későbbi SZDSZ jóvoltából. Azóta is folyik, újabban egy született gyűlöletnagymester, az Őszödi Böszme jóvoltából, aki már kiskorában olyan briliáns aljasságokat sugalmazott e szegény népnek, mint a „23 millió román” rémképét.

Maradjunk azonban a csíkos pulcsinál és társainál.

Csak a vak nem látja, hogy módszeres hadjárat folyik az országban. Ragyogóan kiválasztott célpont a nemzeti tudat. Az utóbbi évszázad szörnyű veszteségei következtében túlérzékeny lett, tehát könnyen sebezhető, ugyanakkor a nép legharciasabb csoportját gyűlöletfertőzi, azaz semlegesíti. Minél jobban dühöngenek, annál jobban fasisztázzák őket, ők pedig annál kevésbé látják, hogy az ország ezenközben – például és leginkább – ellopódik.

A hadműveletekben a gyűlöletmesterek számára egyáltalán nem akadály, hanem előny, hogy érveik hamisak. Annál jobban dühíti-fertőzi a célszemélyeket, haha! Mit számít, hogy például a turul semmiféle „ordas” eszmét nem hirdet: címerállata számos mai közhivatalnak, településnek,

szoboralakja több ezer emlékműnek – Kárpát-medence szerte. A sasféle nagyragadozók és az oroszlánok világszerte a Napistennek és földi megtestesülésének, a királynak a jelképállatai valának, akik védelmézik a rájuk bízott népet. Még olyan országok címerében is szerepelnek, melyeknek a történelem emlékezete szerint sosem voltak saját uralkodók, pl.: Izland, Észtország, Finnország, Moldávia, stb. Európában 43 ország közül 16-nak a címerében feszít az oroszlán és 11-ében röpköd a sas, sőt, ha a lettek griffjét is ide számítjuk, akkor 12-ben. Soha senki nem hallotta, hogy ezek bármelyikében politikai vagy összehangolt sajtótámadás érte volna e két derék címerjóságot. Nyilván azért nem, mert sehol nem létezik SZDSZ-típusú párt, és Böszme-rendű miniszterelnök.

A legenda szerint őseinket útjaikon a turul vezette. Szemadám György szerint, aki nem csak festőművész és író, hanem jeles madarász is, állattenyésztő eleinket a dús legelők keresésében segítette a ma turulnak nevezett ragadozó madár. A magasból vadászott a rágcsálókra, amelyek viszont fűmagvakkal táplálkoztak, és ott tenyészték szaporán, ahol bőven nőtt a fű, tehát arra kellett hajtani a gulyát meg a ménest.

Aki látott már élőben, múzeumban, vagy a világhálón hungarista zászlót, és a tisztesség szikrája él benne, az véletlenül sem téveszti össze az Árpád-sávossal. Ez utóbbi négy vörös és négy ezüst/fehér csíkból áll, és ennyi. Nem több Így látható a magyar címerben is. Vele

szemben a hungarista – a nyél felől haladva – vörös mezővel kezdődött, ami az egész lobogónak éppen a felét foglalta el. A vörös munkásmozgalmi szín vala ebben a korban: nem csak Sztalin, hanem Hitler emberei is vörös zászlók alatt harcoltak és gyűléseztek, hiszen a Német Nemzeti Szocialista Munkáspárt irányítása alatt álltak. Szálasi is ezt az ideológiát követte.

Nos, a vörös mezőben állt egy csúcsára állított fehér négyzet, abban a zöld nyilaskereszt, annak a közepén pedig egy fehér H-betű. A maradék területen nem négy, hanem öt vörös és négy ezüst csík osztozott. Tehát a nyilas zászló egyetlen eleme sem azonos az Árpád-sávossal! Továbbá meg lehet számolni, hogy hány elemből is állt a hungarista és mennyiből a történelmi magyar zászló.

Aki fölületesen, vagy inkább hamis tények alapján ítélkezik, annak az amerikai és a libériai lobogót is ki kéne tiltania közttereinkről. Sőt, levenni a H-betűket a járművekről, a postacímekről. Maradhatnak-e a vörös macskák és nők meg piros sportkocsik? Nézzük meg: a zászló másik felének alapszíne a vörös! Vele nincsen semmi baj?

A magyar büntető törvénykönyv – helyesen! – tiltja az önkényuralmi jelképek használatát, így a vörös csillagét, vagy a nyilaskeresztét. Az Árpád-sávokat azonban nem, sőt, védi!

Btk. 269/A. § kimondja: „Aki nagy nyilvánosság előtt a Magyar Köztársaság himnuszát, zászlaját vagy címerét sértő vagy lealacsonyító kifejezést használ, vagy más ilyen cselekményt követ el, ha súlyosabb büncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

Tessék megnézni: a magyar címer része az Árpád-sáv, a hármaskorona a kettős kereszttel és a Szent Korona – amely szintén módszeres és rendszeres támadások célpontja. Nyilvánvaló, hogy a címer egyes elemeinek rágalmazása az egész ellen irányul. Legutóbb éppen a miniszterelnök használt vele kapcsolatban „sértő kifejezést” a sajtó jelenlétében, tehát nagy nyilvánosság előtt a német kancellár 2007. augusztusi parlamenti látogatásakor: "Az az igazság, hogy én mélyen ellenzem, hogy itt van. Szerintem ez a parlament a köztársaság parlamentje, és nem jó a királyság jelképét idehozni."

Ilyen történelmileg tájékozatlan és alantas mondatot a köztársaság miniszterelnöke nem ereszthet meg hivatalos, nemzetközi érintkezésben az ország címerének semelyik részével kapcsolatban.

Az Alkotmány ugyanis így rendelkezik: **76. § (2)** A Magyar Köztársaság címere hegyes talpú, hasított pajzs. Első mezeje vörössel és ezüsttel hétszer vágott. Második, vörös mezejében zöld hármaskoronnak arany koronás kiemelkedő középső részén ezüst kettős kereszt. A pajzsban a magyar Szentkorona nyugszik.

A hadihelyzet tehát az, hogy a kormánypártok és azok vezetői, úgynevezett államférfiak és államnők rendszeresen alattomosan támadják és sértegetik a Magyar Köztársaság címerét. Nem szemből, hanem miszlikbe aprítják a régi jó szalámitaktika jegyében, hátha a buta nép nem veszi észre, hogy miről van szó. Ha a címerünk két támadott elemét kivernék, maradna a mai szlovák címer – csak egy kicsit kéne kékíteni...

Az Alkotmány 35. § (1) a) így rendelkezik: „A Kormány védi az alkotmányos rendet, védi és biztosítja a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait;” Nyilvánvaló, hogy az alkotmányos rend védelme ellátásának első lépése magának az Alkotmánynak a tisztelete, ide értve a 76. §-t is.

Vajon ki védi meg az Alkotmányt, a Köztársaság jelképeit, és magát persze az országot a kormánytól? Kiáltunk rendőrért?*

* *A tegnapi Magyar Nemzet-beli cikkem.*

Czakó Gábor